

LUSTRATOR (11) *sb m*

a pochylone (w tym 1 r. błędne znakowanie); -or-.

pl N lustratorów (6). ◇ A lustratory (3). ◇ L lustratorach (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

*praw. Osoba sprawująca kontrolę [dozorca, dogłędacz; oczyszcziciel; wizytator – lustrator Cn] (11) :
Rozesłał po wżytkich Woiewództwách y Powiátach Koronnych Lufratory y ludzi sławnych
dobrze záwołáných, ktemu y vmiejętných w spráwách koronnych SarnStat 101; LVfratory wedle
Constituciéy do wżzech Imiön y dóbr nászých wolnych/ *nullis penitus exceptis*, wedle Constituciéy
deputuiemy y wyfýlamy. SarnStat 102, 100, 102, 358 [2 r.], 493, 846 (9).*

*Szereg: »rewizor albo (i) lustrator« (2): które prowenty/ dochody/ wżyftkich zamków przez
Rewizory álbo Lufratory będą ószácováné SarnStat 1203, 1198.*

Synonim: rewizor.

KCh